

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นห่วงเป็นใยลูกหลานมาก

เฉพาะตาที่ช่วยโลก ๑๘๕,๕๒๐,๐๐๐ ตั้งแต่ล้านหนึ่งมันก็พอแล้ว ฟาดเข้าไป ๑๘๕ ล้าน ไปเท่าไรแสนอีก ยังเป็นแสนไปอีกนะ ๕๒๐,๐๐๐ บาท นี่ที่ช่วยตา เฉพาะเมืองไทยเรา ที่นอกจากนี้ก็มีนิดหน่อย สำหรับเมืองไทยร้อยทั้งร้อยอยู่นี้หมด ช่วยกันเต็มเหนี่ยวๆ ๑๘๕ ล้าน เฉพาะตา ไม่ใช่เล่นๆ ตาเท่านั้น เครื่องมือตานี้แพง

เราก็เป็นนักสวณเนื้อหนังของตน ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ของนอกบ้านไม่เอาเข้ามาในบ้าน ของนอกเมืองไทยเราไม่เอาเข้ามาในเมืองไทย แต่นี่อะไรๆ ของเรานั้นก็ไม่ทันเขา ที่นี้คนมีค่าเท่าไรอีกแหละ เลยจำเป็นต้องเอาของเขามาใช้ เขาก็ต้องกัดตบกัดปอดเราไปอยู่โดยดี น่าจะตลอดไปอย่างนี้ เราสวณเนื้อหนังของชาติไทยเรา ไม่ได้สู้มสี่สู้มห้า เพราะสวณเมืองไทยให้เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเอง เราเป็นอย่างนั้นในจิตใจ นอกจากว่าจำเป็นจริงๆ ก็ไปเอาข้างนอกเข้ามา ถ้าไม่จำเป็นแล้วของเรามีเท่าไรดูโลกกันไปในนี้ ต่อไปมันก็ตีเองๆ แล้วแข่งเขาได้ เป็นอย่างนั้น

ขอให้มีเหตุผลเถอะคนเรา จะมีหลักเกณฑ์ทุกอย่าง ทางด้านโลกก็มีหลักมีเกณฑ์ ด้านธรรมะก็มีหลักมีเกณฑ์ ใ้สูกเอาเผากินใช้ไม่ได้นะ ทำอะไรแบบสูกเอาเผากินๆ แบบนี้ใช้ไม่ได้ ต้องมีการพินิจพิจารณา ไม่พิจารณาใช้แต่แบบสูกเอาเผากิน ลูกหลานเกิดมาก็มาเรียนแบบสูกเอาเผากินจากพ่อจากแม่ ไม่ต้องเรียนที่อื่นละ เรียนจากพ่อจากแม่ สูกเอาเผากินๆ มั่งง่ายที่สุด

เอ้ เมื่อวานไปไหนลืมน อ้อ ไปเยี่ยมท่านเพ็ง ขอนแก่น ท่านเพ็งนี่ก็หลายอาจารย์อยู่นะ ท่านเพ็ง ขอนแก่น วัดเหล่าंगा เขาเรียกวัดเหล่าंगा แถวนั้นเขาเผาเป็นสวนขึ้นที่นั่น ปลุกงาที่นั่น ที่นี้เวลางาร้างไปแล้วเขาเรียกวัดเหล่าंगा เหล่าคือบ้านร้างเมืองร้าง วัดเหล่าंगाอยู่ตรงนั้นละ เมื่อวานก็ไปเยี่ยมท่านเพ็ง

มันเผาแก่แล้วอยู่ไปสืบไปเท่านั้นนะ ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะหวังอะไรๆ หมด หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือเลย อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง พอถึงวันเวลาแล้วก็ไปเสียเท่านั้น นี่พูดตามหลักความจริงที่มันเป็นอยู่ภายในใจ ไม่เอาอะไรแล้ว แต่ความเมตตานี้ไม่จืดนะ ความเมตตานี้ไม่จืด จวนตัวเข้าไปเท่าไรแทนที่จะเป็นห่วงเป็นใยเจ้าของกลับเป็นห่วงเป็นใยพี่น้องลูกหลานต่อไปมาก ยิ่งกว่าที่จะมาเป็นห่วงตัวเราเอง หมด ตัวเราไม่ห่วง หมด เรียกว่าหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรห่วงตัวเองเลย หมด

ห่วงก็ห่วงผู้อื่นที่ไม่ได้หน้าได้หลัง ตาดำๆ ดิมๆ อยู่เหล่านั่นนู่นๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน เรียนไปทางไหนก็ไม่รู้นะ เรียนเป็นวิชาลิงไปก็ได้ วิชามนุษย์มนุษย์ที่ดี เป็นคต

ตัวอย่างแก่กันและกันแล้วก็เป็นคนดีไปเรื่อย อันนี้มันหาได้ยากนะ มันกลายเป็นวิชาลงไปเลย

เราคิดได้ตั้งแต่เป็นเด็ก เรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนบ้านตาดนี้แหละ เขามาตั้งโรงเรียนที่นั่นใหม่ ๆ เอาเด็กบ้านตาด-เด็กบ้านกกสะท้อนมาเรียนรวมกันที่นั่น เขามาเริ่มสร้างตั้งโรงเรียน เราเป็นเด็กเรายังจำได้ เป็นเด็กนักเรียน แต่ก่อนมันอยู่ที่สถานีวิทยุทุกวันนี่มั้ง โรงเรียนอยู่กับวัด โรงเรียนบ้านตาดอยู่ที่นั่นละ

พี่ชายเราไปโรงเรียน เราเป็นน้องยังไม่ได้เข้าโรงเรียน เขาให้นับ..ครูเขา ใครหัวหนาก็หนึ่ง สอง ผู้ที่สองก็สอง ผู้ที่สามก็สามไป ไปถึงผู้ใหญ่คำไพนะพี่ชายเราไปถึงนั่นอ้าปากอยู่บักห่านัน ลิบเอ็ดชิ เราว่า ก็เขานับไปรู้อยู่แล้ว ไปถึงนั่นไปอ้าปากมันโมโห ลิบเอ็ดชิ ลิบเอ็ด ฟังซินะ มันนำโมโห น้องตามไปสอนอยู่ในโรงเรียน เวลาเข้าโรงเรียนเราสูงกว่า แน่อย่างนั้นละ

แล้วที่นี้ครูเขาก็ถาม ค้างคาบแปลว่าอะไร เอา คำไพลูกตอบ ค้างคาบแปลว่าอะไร ทางพวกเพื่อนก็กระซิบกระซาบ แปลว่าเจีย ค้างคาบแปลว่าอะไร แปลว่าเจีย เอาคำของเขาละแปลว่าเจีย ที่นี้เอาอีกแหละ ที่นี้เจียแปลว่าอะไร มันจะพลิกไปหาค้างคาบเท่านั้นก็ไม่ได้บักห่านัน เจียแปลว่าอะไร ก็แปลว่าค้างคาบ เราเข้าใจแล้วนั่น มันยังอ้าปาก มันนำโมโหนะ พอเขาว่าค้างคาบแปลว่าอะไร แปลว่าเจีย เจียแปลว่าอะไร เขาว่าแปลว่าดั่งวิก มันก็บอกว่าจุมกบี่ โอ๊ย บักห้าเอ๊ย มึงจึงโง่ตาย เรายังบ่ลืมนะ ยังไม่ลืมนะ แปลว่าดั่งวิก เขาว่าอย่างนั้นก็ว่าตามเขาละ มันโง่อย่างนั้น เขาว่าอย่างไรก็ว่าตามเขา เขากะซิบกระซาบพวกนักเรียนด้วยกันที่เขานั่ง ทางนี้ยืนตอบ เราขึ้นชั้นหนึ่งแล้วนะ ใอันนี้ยังไม่ขึ้น เรานั่งฟังอยู่ทางนั้น พักสูง พักต่ำ มันโง่จะตายอย่างนั้นละ

เวลานับนักเรียนคนที่หนึ่งที่สองที่สาม เขาก็นับหนึ่ง คนที่สองก็สอง คนที่สามสาม ไปถึงผู้ใหญ่คำไพนะ ไปถึงนั่นลิบเอ็ดนะ พอไปถึงนั่นไปติดอ้าปากอยู่ ลิบเอ็ดเราก้ไปบอกอย่างนั้นนะ มันโง่นะมันจะตายอยู่นั้นนะ เรายังไม่เข้าเรียนนะ ไปบอกใกล้ ๆ ว่าลิบเอ็ดชิ ลิบเอ็ด มันนำโมโหนะ เท่านั้นที่ตอบไม่ได้ เขาก็บอกมาโดยลำดับ คนที่หนึ่งนับหนึ่ง คนที่สองนับสอง คนที่สามนับสาม มันก็เข้าใจเรียบร้อยมาแล้ว เราเป็นคนทีเท่าไรเราก็นับเท่านั้น มานั้นยังอ้าปากอยู่ เราจึงไปบอกว่าลิบเอ็ด เราไม่ลืมนะ มันโง่ตาย มันโง่อีหลี มีเท่านั้นละวันนี้ ไปละนะ เตรียมไปละ ไม่มีธุระอะไร

พวกเด็กนักเรียนก็ตั้งใจเรียนนะ ได้ยินไหม พวกนี้มันกำลังคึกคะนองนะนี่ พวกบ้านี่มันกำลังคึก ฝึกหัดบ้ำหรือฝึกหัดคนก็ไม่วู้ละ เรียนหนังสือไป ฝึกหัดตัวเองไปซิ เอาละที่นี้ให้พร ให้พรแล้วก็ไป

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ